

[Kaj Poulsen]

beregnet til at kunne gå igennem folketinget uden udvalgsbehandling. Vi må naturligvis have det op i udvalget og have gennemarbejdet dette forslag i lighed med arbejdsministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Jeg er da vel klar over, som hr. Kaj Poulsen var inde på, at arbejdsgiverne på en lang række virksomheder har forsøgt at presse de ansatte til at lade være med at henvende sig på arbejdsformidlingskontorerne i forbindelse med lukningerne omkring højtiderne. Jeg er da også klar over, at der har været nogle vanskeligheder omkring løsarbejderproblematikken. Men det, der er humlen i det, det, der er den direkte årsag til, at tingene ændres, er jo, at gennem en landsomfattende, velorganiseret boykotaktion fra arbejdsgivernes side har arbejdsgiverne lagt et så stort pres på A-kasserne, at A-kasserne simpelt hen ikke har kunnet administrere det, og A-kasserne er rendt til regeringen og har sagt: der må gøres noget, det må laves om. Så sætter arbejdsgiverne sig tilbage i stolen og griner godt i skægget og siger: ja men dér kan I selv se, hvad vi hele tiden har sagt: det må laves om. Hr. Kaj Poulsen kan da ikke komme uden om, at hovedbegrundelsen for at lave det om er den landsomfattende boykot, som arbejdsgiverne har indledt omkring disse ting, og at man udvider misbrugsmulighederne fra arbejdsgiverside, når man ophæver § 85 a igen, og at de 25 mill. kr., der er sat på som en ekstraomkostning i forbindelse med gennemførelsen af den detalje af lovforslaget, i stor udstrækning vil gå til at forøge det misbrug, der finder sted.

Jeg mener, det er fuldstændig uacceptabelt, at man kommer og ophæver en regel, der ikke i alle detaljer er, præcis som den skal være, før man har en anden ordning, der rammer mere dækkende, således at arbejdsgiverne faktisk kommer til at betale på en måde, hvor man kommer væk fra disse trekantede refusionsordninger.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg skal ikke gentage her, hvad jeg tidligere har sagt i denne debat om regulering af dagpengesatserne. Men arbejdsministeren tog afstand fra mine tal, og derom vil jeg sige, at

jeg fortsat mener, at mine tal er korrekte for den første halvdel af 1981. Det er jo ikke første gang, at arbejdsministeren og jeg under en behandling af et lovforslag har været uenige om beregningen af omfanget eller de økonomiske konsekvenser af en ordning, så vi må jo vente og se, hvem af os der får ret.

Så sagde arbejdsministeren, at han var enig i, at man ikke skulle indsnævre forskellen mellem på den ene side dagpengesatserne og på den anden side lønnen. Det var da altid noget. Men det, der er vigtigt, er jo også at se på, hvad der er forskellen mellem den understøttelse, en person kan oppebære, og den løn, som den pågældende får tilbudt ved at gå ud i nyt arbejde. Dette har også betydning for, om vedkommende lønmodtager er parat til at gå i arbejde eller ikke er det.

Så prøvede arbejdsministeren på at tilbagevise mine bemærkninger om, at den foreslåede udformning af feriedagpengene kunne komme til at virke diskriminerende over for kvinder. Det mener jeg nok den kan. For hvis man ser på den gruppe personer, som har været så længe borte fra arbejdsmarkedet – måske i en lang årrække – at de også har mistet tilknytningen til en A-kasse, vil det normalt være kvinder, der er ude af arbejdsmarkedet i en periode på grund af børnepasning, og så vil det også være dem, der bliver diskrimineret i en sådan sammenhæng.

Arbejdsministeren har jo en livlig fantasi, for da han begyndte at kommentere mine overvejelser om, hvorvidt vi på et tidspunkt burde drøfte, om ikke vi skulle have én samlet arbejdsløshedskasse, var arbejdsministeren straks ude i en teori om, at så ønskede det konservative folkeparti også, at man skulle have flere offentligt ansatte, og det mener jeg ikke vi har sagt noget om, og det ønsker vi altså heller ikke.

Så siger arbejdsministeren, at han altid lytter til det konservative folkeparti, og det er jeg selvfølgelig glad for. Men arbejdsministeren burde faktisk vide, at ind imellem føler jeg, at han lytter – når han ikke spiser chokolade – ganske overfladisk, mens hans sjæl er på vej over bjerg og dal mod fjerne horisonter til nye gøremål. Det kunne måske være en god idé, om arbejdsministeren ikke blot nøjedes med at lytte til, men også hørte efter, hvad det konservative folkeparti sagde til ham, for så kunne det måske gå ham noget bedre.